

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ S. K.**, bytom S., **2/ P. B.**, bytom S. a **3/ G. C.**, bytom P., žalobcovia v 1/ až 3/ rade právne zastúpení advokátkou JUDr. S. G., so sídlom Z., proti žalovanému **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom Pribinova 2, Bratislava (právny nástupca bývalého Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky), v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2007-7851/12275-2:530/Hia zo dňa 22. februára 2007, o odvolaní žalobcov v 1/ až 3/ rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. mája 2009, č.k. 2S 160/2007-85, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. mája 2009, č.k. 2S 160/2007-85, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č.k. 2S 160/2007-85 zo dňa 29. mája 2009 zastavil konanie o žalobe žalobcov v 1/ až 3/ rade, ktorou sa domáhali preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutia bývalého Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 2007-7851/12275-2:530/Hia zo dňa 22. februára 2007, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2006/11652/HLO

zo dňa 21. septembra 2006 o nevyhovení protestu prokurátora a ich odvolanie bolo zamietnuté. Krajský súd uviedol, že rozhodnutie, ktorým správny orgán nevyhoví protestu prokurátora, nie je rozhodnutím, ktorým sa zakladá, mení alebo ruší právo alebo povinnosť fyzickej alebo právnickej osoby, ani sa priamo ich práv alebo právom chránených záujmov alebo povinností nedotýka, nie sú teda aktívne legitimovanými na podanie žaloby podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Domáhať sa preskúmania rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora môže v zmysle ustanovenia § 250b ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku len prokurátor. S ohľadom na skutočnosť, že v danej veci prokurátor takúto žalobu nepodal a žalobcovia takéto právo v zmysle uvedených právnych noriem nemali, dospel krajský súd k názoru, že žalobu v danej veci podali neoprávnené osoby, v dôsledku čoho boli splnené zákonné podmienky na zastavenie preskúmavacieho konania podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Zdôraznil však, že pokiaľ by v danej veci žalobu podala aktívne legitimovaná osoba, t.j. prokurátor, súd by s poukazom na ustanovenie § 29 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) dospel k zhodnému názoru ako žalovaný správny orgán a to v tom zmysle, že rozhodnutie o prerušení konania nie je rozhodnutím správneho orgánu vo veci samej, ale rozhodnutím správneho orgánu procesnej povahy, ktoré sa týka vedenia konania a rozhodnutie takého charakteru je v zmysle ustanovenia § 248 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku vylúčené zo súdneho preskúmavania, ako to bolo správne uvedené aj v poučení o odvolaní k danému rozhodnutiu, preto aj z týchto dôvodov by súd konanie musel zastaviť podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podali žalobcovia v 1/ až 3/ rade v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhli uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie. Rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa nich vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím bola žalobcom odňatá možnosť konať pred súdom. Na výrok uznesenia, ktorým krajský súd zastavil konanie, reagovali v podanom odvolaní podrobným popisom priebehu administratívneho konania až do vydania rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. 2007-7851/12275-2:530/Hia zo dňa 22. februára 2007, preskúmanie zákonnosti ktorého je predmetom tohto súdneho konania, pričom súčasťou uvádzaného popisu nie sú odvolacie námietky žalobcov vzťahujúce sa k napadnutému uzneseniu krajského súdu.

Tvrdenie krajského súdu, že žalobu môže podať výlučne prokurátor, je podľa názoru žalobcov v rozpore so zákonom, pretože ustanovenia § 35 ods. 1 písm. b/ a § 250b ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku stanovujú iba možnosť, kedy môže prokurátor podať návrh na začatie konania o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu, v prípadoch nevyhovenia protestu prokurátora. Tieto ustanovenia však nevyklúčujú oprávnenie účastníkov konania, ktorí boli rozhodnutím priamo dotknutí, podať v rovnakej veci žalobu podľa ustanovení § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom na ustanovenia § 250 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a § 14 ods. 1 Správneho poriadku majú žalobcovia v 1/ až 3/ rade aktívnu legitimáciu na podanie žaloby. Uviedli, že ak by odvolací súd potvrdil rozhodnutie krajského súdu, žalobcovia by toto rozhodnutie odvolacieho súdu mohli považovať za porušenie ich ústavných práv, najmä siedmeho oddielu druhej hlavy Ústavy Slovenskej republiky.

Žalobcovia krajskému súdu vyčítali, že svojím postupom im odňal možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1, písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku. Uvedené im vyplynulo zo skutočnosti, že krajský súd vyzval žalobcov na vyjadrenie, či súhlasia s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania, keď títo na výzvu reagovali listom, v ktorom s uvedeným výslovne nesúhlasili a žiadali krajský súd, aby rozhodol na riadnom pojednávaní, čo sa však nestalo.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení navrhol odvolaciemu súdu, aby odvolanie podľa ustanovenia § 218 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku z dôvodov uvedených v písm. a/ až c/ odmietol a rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil podľa ustanovenia § 219 Občianskeho súdneho poriadku. Uviedol, že po preštudovaní odvolania naďalej trvá na zastavení konania a odvolanie samo o sebe považuje za obštruktívne, nakoľko v súlade s poučením súdu zo dňa 29. mája 2009 odvolanie musí spĺňať náležitosti podľa ustanovenia § 205 Občianskeho súdneho poriadku. Ohľadom žalobcami namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci poukázal na existujúcu judikatúru (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/95/2003) a tiež zjednocujúce stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu SR na zjednotenie výkladu § 35 ods. 1 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku k otázke, proti ktorému rozhodnutiu správneho orgánu má byť podaný návrh na začatie konania prokurátora, ak jeho protestu nebolo vyhovené a ak si to vyžaduje verejný záujem Snj. 124/00. V odôvodnení tak citovaného

rozhodnutia ako aj stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol vyslovený názor a poskytnutý výklad dotknutých právnych predpisov, ktorý podľa názoru žalovaného za skutkového stavu zisteného súdom v prejednávanej veci, vytvára dostatočný podklad pre rozhodnutie o zastavení konania.

Vo vzťahu k námietke žalobcov, že postupom súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom poukázal na odôvodnenie stanoviska Snj. 124/00 v spojení s ustanoveniami § 247 ods. 1 a § 244 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré ustanovili ako podmienku postupu podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, že žalobou napadnutým rozhodnutím a postupom správneho orgánu muselo dôjsť k ukráteniu na právach tej fyzickej a právnickej osoby, ktorá tento návrh podáva, a súčasne ide o rozhodnutie, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia a povinnosti tejto fyzickej alebo právnickej osoby alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti týchto fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Vzhľadom na uvedené mal žalovaný za preukázané, že rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora, teda aj preskúmané správne rozhodnutie je procesnej povahy a nemôže ním dôjsť k ukráteniu na právach tej fyzickej a právnickej osoby, ktorá tento návrh podáva a zároveň, že aktívne legitimovaný v takom prípade je len prokurátor.

Doplnil, že súd nebol pri preskúmaní podmienok konania povinný nariaďovať ústne prejednanie veci, ba dokonca s prihliadnutím na zásadu efektívneho, hospodárneho a rýchleho konania bez zbytočných prietáhov ani nemal, či dokonca nemohol vytyčovať pojednávanie, aj keď sa strán na túto skutočnosť dopytoval. Uviedol, že v tomto prípade takýmto nesúhlasom viazaný nebol z dôvodu, že podmienky pre konanie neboli splnené už od počiatku a nebolo ich možné odstrániť ani súdom, ani účastníkmi, nakoľko sa týkali kogentných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, od ktorých sa nedá odchyliť. Zastavením konania v tomto prípade podľa názoru žalovaného nebola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom a súd na podklade ich návrhu nemohol viesť konanie, čo však žalobcom nebránilo dať prokurátorovi podnet na podanie žaloby, alebo aby tento podal žalobu aj bez podnetu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj

konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov v 1/ až 3/ rade nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250 ja ods. 2, § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z administratívneho spisu žalovaného, ktorý je súčasťou súdneho spisu, zistil, že rozhodnutiu súdu prvého stupňa predchádzalo v správnom konaní vydanie týchto rozhodnutí a podanie protestu prokurátora:

- rozhodnutie Mestskej časti Bratislava Devín č. D-2005-04/262-9/prer/Mt zo dňa 28. novembra 2005 o prerušení konania na odstránenie stavby „Záhradná chata“ na pozemku parc. č. X. v k.ú. D., ktorej vlastníkom je Ing. L. D., do vydania právoplatného rozhodnutia súdu,
- protest prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV č. Pd 2020/06-10 zo dňa 08. júna 2006 proti rozhodnutiu Mestskej časti Bratislava Devín č. D-2005-04/262-9/prer/Mt zo dňa 28. novembra 2005,
- rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2006/1652- /HLO zo dňa 20. septembra 2006, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV č. Pd 2020/06-10 zo dňa 08. júna 2006 a bolo ponechané v platnosti rozhodnutie Mestskej časti Bratislava Devín č. D-2005-04/262-9/prer/Mt zo dňa 28. novembra 2005,
- rozhodnutie Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 2007-7851/12275-2:530/Hia zo dňa 22. februára 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcov v 1/ až 3/ rade proti rozhodnutiu Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2006/1652/HLO zo dňa 20. septembra 2006 a toto rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave bolo potvrdené.

Predmetom sporu je otázka aktívnej legitímácie žalobcov na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora.

V súvislosti s touto otázkou odvolací súd považuje za potrebné predovšetkým ozrejmiť vzťah medzi žalobou podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a protestom prokurátora. Podľa Správneho poriadku sa konanie o proteste prokurátora a preskúmanie

rozhodnutí správnych orgánov súdom považujú za mimoriadne opravné prostriedky (spolu s obnovou konania a preskúmaním rozhodnutia mimo odvolacieho konania, ktoré sú v predmetnej právnej veci bez právneho významu). Ide teda o dva rovnocenné mimoriadne opravné prostriedky, ktoré môžu smerovať proti tomu istému právoplatnému rozhodnutiu vydanému správnym orgánom.

Protest prokurátora je upravený v ustanovení § 69 Správneho poriadku a v zákone č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o prokuratúre), konkrétne v ustanoveniach § 22 - § 27, ktoré sa prekrývajú a dopĺňajú. Aj keď správny poriadok *expressis verbis* neuvádza, že ide o mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, je potrebné vychádzať zo systematického zaradenia tohto inštitútu v rámci Správneho poriadku a zároveň z ustanovenia § 27 ods. 1 písm. e/ zákona o prokuratúre. Protest prokurátora je jedným z prostriedkov prokurátorského dozoru, ktorý prokurátor vykonáva vo vzťahu k orgánom verejnej správy. Charakteristickými znakmi konania o proteste prokurátora sú nasledovné skutočnosti:

- prokurátor môže podať protest proti právoplatnému rozhodnutiu orgánu verejnej správy, ktorým bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis, a ktorým boli založené, zmenené alebo zrušené práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb,
- nejde o návrhové konanie, t.j. prokurátor môže podať protest na základe vlastnej dozorovej činnosti alebo na základe podnetu účastníkov správneho konania; preto môže protest prokurátora smerovať aj proti vôli účastníka,
- protest prokurátora sa podáva na orgán, ktorý nezákonné rozhodnutie vydal,
- správny orgán, ktorého rozhodnutie bolo napadnuté protestom, môže protestu úplne vyhovieť alebo ho postúpi svojmu nadriadenému správnomu orgánu najbližšie vyššieho stupňa, prípadne vedúcemu ústredného orgánu štátnej správy, výsledkom môže byť vyhovenie alebo nevyhovenie protestu prokurátora,
- proti rozhodnutiu o proteste prokurátora môže prokurátor podať nový protest,
- proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu účastníci konania odvolať alebo podať rozklad; na konanie o odvolaní alebo rozklade proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní,

- ak bezprostredne nadriadený orgán, dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v odseku 1 písm. a/ nevyhoví protestu prokurátora, môže prokurátor podať na súd žalobu na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia, ak tak ustanovuje osobitný zákon,

- vykonateľnosť rozhodnutia, proti ktorému bol podaný protest, sa neodkladá uplynutím lehoty ustanovenej na vybavenie protestu; ak však bol protest podaný aj proti nariadeniu alebo uskutočňovaniu výkonu rozhodnutia, ďalší výkon rozhodnutia sa podaním protestu odkladá až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o proteste,

- ak bezprostredne nadriadený orgán, dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v odseku 1 písm. a/ nerozhodne o proteste prokurátora v lehote ustanovenej v § 26 ods. 5, na účely osobitného zákona 20) sa má za to, že protestu nevyhoví. Uvedená právna domnienka má tie isté účinky ako nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora.

Protest prokurátora je teda právnym aktom, na základe ktorého môže orgán, ktorého sa napadnuté rozhodnutie týka, protestu vyhovieť alebo nevyhovieť. Rozhodnutie tohto orgánu o proteste prokurátora nie je bezprostredným rozhodnutím o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach subjektov, ktorým prokurátor poskytuje ochranu. Ide o rozhodovanie o návrhu prokurátora, ktorý nie je účastníkom správneho konania. Podanie protestu nemá vplyv na formálnoprávnu právoplatnosť napadnutého rozhodnutia, t.j. rozhodnutia vo veci samej (napríklad nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 17/1998 zo dňa 4.marca 1998).

Na druhej strane preskúvanie rozhodnutí správnych orgánov súdom ako mimoriadny opravný prostriedok je upravený v ustanovení § 70 správneho poriadku a druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ako rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov. Ide o návrhové konanie, ktoré je priamo závislé od dispozičného práva žalobcu podať žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu. Správne súdnictvo je založené na generálnej klauzule vyjadrenej v ustanovení článku 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v článku 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd; Občiansky súdny poriadok však negatívnou enumeráciou v ustanovení § 248 kvantitatívne zužuje rozsah rozhodnutí správnych orgánov podliehajúcich súdnemu prieskumu. Zároveň je potrebné mať pri

preskúvaní rozhodnutí na pamäti aj charakteristiku rozhodnutí správnych orgánov, ktoré sú predmetom preskúvania súdom, vyjadrenú v ustanoveniach § 244 ods. 3 a § 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Musí ísť o rozhodnutia vydané správnymi orgánmi v správnom konaní, prípadne ďalšie rozhodnutia, ktoré **zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.**

Aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby v správnom súdnictve je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu; pričom takéto rozhodnutie správneho orgánu zakladá, mení alebo ruší oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo týmto rozhodnutím sú práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 247 ods. 1, § 244 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Rozhodnutie, ktorým správny orgán nevyhovel protestu prokurátora, nie je rozhodnutím, ktorým sa zakladá, mení alebo ruší právo alebo povinnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby ani sa priamo ich práv alebo právom chránených záujmov alebo povinností nedotýka (napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/72/2007 zo dňa 31.januára 2008, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/95/03 zo dňa 30.októbra 2003). Rozhodnutie o proteste prokurátora, ktorým správny orgán protestu nevyhovel, nie je teda samo osebe rozhodnutím vo veci samej. Ak správny orgán protestu vyhovie, nasleduje vydanie rozhodnutia, ktorým je nahradené pôvodné právoplatné rozhodnutie; ak však správny orgán protestu nevyhovie, pôvodné právoplatné rozhodnutie, a teda aj práva a povinnosti ním založené, zostávajú nedotknuté. Rozhodnutím o nevyhovení protestu prokurátora teda správny orgán len vyjadril svoj procesný postoj k dôvodom uplatneným v proteste. V dôsledku toho zostalo pôvodné právoplatné rozhodnutie nezmenené a sféra materiálnych práv a povinností žalobcu zostala nedotknutá.

Na základe uvedených skutočností je dôvodné konštatovanie, že v tomto prípade je potrebné žalobu o preskúmanie rozhodnutia a postupu správneho orgánu podať proti rozhodnutiu vo veci samej, teda proti takému rozhodnutiu, ktoré zakladá, mení alebo ruší oprávnenia

a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo sú týmto rozhodnutím práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Tým bude splnená jedna zo základných podmienok na konanie podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorej absencia je neodstrániteľná. Od toho sa odvíja aj lehota na podanie žaloby, ktorá začína plynúť dňom právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu vo veci samej a plynie dva mesiace; jej zmeškanie nemožno odpustiť (§ 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). V predmetnej právnej veci preto nebola splnená ani podmienka včasnosti podania žaloby o preskúmanie rozhodnutia žalovaného vo veci samej v zmysle ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, následkom ktorej bol postup podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a zastavenie konania.

Naproti tomu Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 250b ods. 5 poskytuje prokurátorovi lehotu na podanie žaloby do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, **ktorým nebolo vyhovené protestu**. Pričom táto žaloba musí smerovať proti rozhodnutiu vo veci samej (stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Snj 124/2000 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 70/2001). V prípade, žeby toto právo mal aj žalobca alebo žalovaný, bolo by to v ustanovení § 250b ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku výslovne uvedené. Primárne to súvisí s lehotou na podanie žaloby; kým prokurátorovi začína lehota na podanie žaloby plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora (nejde o rozhodnutie správneho orgánu vo veci samej), žalobcovi zostáva zachovaná lehota na podanie žaloby podľa ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t.j. dva mesiace od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu vo veci samej; zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Z uvedeného je potom možné prijať záver, že žalobkyňa nemohla podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora, pretože bola viazaná lehotou v zmysle § 250b ods. 1, ktorej márne uplynutie je neodpustiteľné. V dôsledku toho nemohla podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia vo veci samej po negatívnom rozhodnutí správneho orgánu o proteste prokurátora z dôvodu uplynutia lehoty na podanie žaloby. Preto odvolací súd dospel k záveru, že fyzické a právnické osoby nie sú aktívne legitimované na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti a postupu správneho orgánu v prípade rozhodnutia

o nevyhovení protestu prokurátora. Aktívna legitímácia na podanie žaloby v tomto prípade patrí iba prokurátorovi.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že „právo na súd“ ktorého jedným z aspektov je právo na prístup k súdu, nie je absolútne a môže podliehať rôznym obmedzeniam. Uplatnenie obmedzení však nesmie obmedziť prístup jednotlivca k súdu takým spôsobom a v takej miere, žeby uvedené právo bolo dotknuté v samej svojej podstate. Okrem toho tieto obmedzenia sú zlučiteľné s čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ktorý garantuje právo na spravodlivé súdne konanie len vtedy, ak sledujú legitímny cieľ a keď existuje primeraný vzťah medzi použitými prostriedkami a týmto cieľom (napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Guérin proti Francúzsku, č. 51/1997/835/1041 zo dňa 29. júla 1998; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 218/07-14 zo dňa 4. októbra 2007).

V predmetnej právnej veci je jednoznačné, že žalobcovia mali reálnu možnosť využiť efektívny prostriedok nápravy – podanie žaloby proti pôvodnému rozhodnutiu žalovaného, t.j. rozhodnutiu Mestskej časti Bratislava Devín č. D-2005-04/262-2/prer/Mt zo dňa 28. novembra 2005 o prerušení konania (to, či by takéto rozhodnutie podliehalo súdnemu prieskumu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, by posudzoval súd v takto iniciovanom súdnom konaní). Toto svoje právo však nevyužili, čím zmeškali lehotu na podanie žaloby v zmysle ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Odvolačí súd nemohol prihliadnuť na námietku žalobcov, že Krajský súd v Bratislave im svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom, keď o veci rozhodol bez pojednávania, nakoľko v zmysle ustanovenia § 250f ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd môže za splnenia zákonných podmienok rozsudkom rozhodnúť o žalobe bez pojednávania. Ďalej konštatoval, že napadnuté rozhodnutie je procesného charakteru, keď súd prvého stupňa nerozhodoval rozsudkom vo veci samej. Vecou samou sa rozumie samotný predmet, pre ktorý sa konanie vedie, a rozhodnutím vo veci samej je potom také rozhodnutie, ktorým sa na základe žaloby rozhoduje o konkrétnych právach a povinnostiach účastníkov vyplývajúcich z právneho vzťahu vzhľadom na žalobou uplatnený nárok. Uznesenie o zastavení konania vecne takéto práva

nerieši a nerozhoduje teda o veci samej, nakoľko v prípade jeho vydania pre nedostatok procesnej podmienky konania, ako to bolo v posudzovanom prípade, ide o rozhodnutie procesného charakteru opierajúce sa o záver, že v konaní, ktoré by len malo viesť k meritóremu rozhodnutiu, nie je možné pokračovať. Súčasne odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 114 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorých súd nie je povinný pripravovať a teda ani nariadiť pojednávanie, ak odmietol návrh z procesných dôvodov (§ 43 Občianskeho súdneho poriadku) alebo rozhodol o zastavení konania pre nedostatok procesnej podmienky, či pre nezaplatenie súdneho poplatku. Vzhľadom na uvedené krajský súd nebol povinný v prejednávanej veci pojednávanie nariadiť.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa vysloveným v napadnutom uznesení, že žalobcovia nie sú aktívne legitimovanými na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora, preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 160/2007-85 zo dňa 29. mája 2009 ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol na základe ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď neúspešným žalobcom v 1/ až 3/ rade ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.

V Bratislave dňa 1. júla 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská